

Regulativní idea

Pojem „regulativnosti“ a vůbec „regulování“ (vlastně „řízení“), jak jej nacházíme třeba u Kanta, je třeba důkladněji prozkoumat a vyšetřit. Předně tu je velký problém, zda „ideji“ můžeme přisoudit schopnost aktivně (tudíž jako „subjekt“) něco skutečného ovlivňovat, dokonce řídit. Nebudeme-li s to tuto aktivní schopnost přiznat samotným idejím (a Platón to kdysi opravdu nečinil, ale jako „činitele“ tam vkomponoval onoho božského řemeslníka, demiurga), musíme počítat s tím, že oněm „subjektům“ jako jediným „činitelům“ musíme přiznat schopnost se nějak k ideji vztáhnout, akceptovat její „platnost“ či „závažnost“, a zejména schopnost se ideou samou nebo jejím apelem řídit, spravovat. Toto „vztažení“ ovšem nesmíme předem vidět a chápat jako vztažení k nějakému předmětu, ať už „ideálnímu“ (event. intencionálnímu) nebo „reálnému“ (tj. konkrétnímu, konkrescentnímu).

(Písek, 100524-2.)